

בְּלֹ-בָּרְכִּת-לְעֵדוֹן-בַּתְּרִעת-חַשְׁבָּרָע
עֲרוֹכִים בַּיְדֵי נַחַמָּה לִיכְבוֹץ שֶׁנַּחַשְׁעָרָה
וּמַלְעֵי מִזְסָדָת תּוֹרָה וְהַשְׁכָּלָה לְמַבּוֹרָרִים וְלַגְּנָעָר
הַסְּתָדָרוֹת נְשֵׁי מַזְרָחִי בְּאַמְּרִיקָה

קרח (תש"ז) העדרה, גליוון זה הוא המשכו של גליון קרח תש"ז שעשם אף הוא
א. אלה כללות בלבביות דתנו ואביגבם. עיינן שם ביגודו של א. וגראפהו תגונה.
سمות ג' פ"ג ר"ט ז"ה שמי אנסים עברים: דתנו ואבירים, הם שחוטיתו מן המן.
سمות ד' י"ט ר"ט ז"ה כי מתוך כל האנסים: מי הם דתנו ואבירים. חיים היו אלא
שמעון ט"ז כ' ר"ט ז' ויתרנו אנסים: דתנו ואבירים.
הסביר מה היא כוונת חז"ל במדרשיהם אלה ביחסותם אנסים שוניים עם דתנו ואבירים.
(שים לב ביאורו לשנות ד' י"ט).

ב. י"ב וישלח משה לדרון ואבירים.
רמב"ג הנה דתנו ואבירים היו בעלי המחלוקת הזו היהו. בקרח, כמו שאמור
(ט"ז א') "וַיַּקְרֹחַ קָרֵחׁ וְדָתָן וְאַבְירָם וַיַּקְרֹטֵר לְפָנָי מִשְׁאָלָלִי",
הם הטקיה לילם אורתם על משה ועל אהרן. ותבה משה דבר אל קראו באלו כל עדת
זאטער לו עוז (ט"ז א"א "אתה וכל עדתך", כי אלו דבר תחילת, כי ה"ז הגדול
ביהם. והנה הנזועדים היו עדת דתנו ואבירים גם כן.
ולכן רצה עתה לדבר גם מהם ולהזחירם על עצםם ועל כל חנודים, שאותם
עדתם, ולפניהם אוזתם בדברים טוביים, דבריהם נחותים לישראת; כי דבריו עם
קרח פיו לא בenvי לזר לבדם.
ושמע. "וַיַּשְׁלַחַ", כי הרבו מלפניו בדבריו עם קרח, ואחריו כן (ט"ז) "וַיַּאֲמַר
משה אל קרח", אשר היה עודנו עומד לפניו שט.
או: מפני שהיה קרח לוי, עוזם במחנה לויה סטוך לאחלה משה, כי כל זה
היה ביום בראשון, כאשר אמר (ט"ז) "אתה והם ואחרון מחר", והוא הבקר שאמור
לهم (ה') "בְּקָרְבָּן וַיַּזְעַד הָעֵדָה אֶת אָשָׁר לֹא".
הסביר מה הם הקשיים השוניים בפרקנו שאותם מישיב הרמ"ן בדבריו אלה?

ג. י"ב "לֹא נָעַלְתָּה"
רש"י פיהם הכהלים, שאין להם אלא ירידת.
חטוה **רש"י** בראשית ט"ז כ' ז"ה ירד ירדנו. ירידת היא לנו, רוגדים היינו
לפרנס אחרים, עשו לנו צדיקים לך.
רש"י שמות ל"ב ח' ז"ה לך רוז: רוז מגדולתן; לא נתתי לך גדולה אלא
בשבילים, באורה שעה נתנדח משה מפני בית דין של טעליה!
רש"י דברים א' מ"ב ז"ה לא מעלו: לא עליה תהא לכם אלא ירידת.

מהו דרכו של רש"י בכל המקרים הזה'?

ד. לא נעלת.
ראב"ע יתכן שהיה אחל מועד בתוך המכחה במקומם ובכוה, על כן מלט (כ"ג) "הפלו
מסביב למשכן קרח דתנו ואבירים"; או: מי שילך לעבוזת האם או אל הפקום
הכבר קרא "עליה".

- 1) הסביר מה ההבדל בין פרשו לבין פירוש רש"י.
- 2) הסביר טה ההבדל בין שני פרושים.

ה. י"ג המעת כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש.
י"ד אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו מה היא כוונת דתנו ואבירים בחזרם פעמים על אותו בסיסי
ו. י"ג העיני האנשים הינם ההם תנקר.

רש"י ז"ה האנשים הינם:adam התוליה קלתו חברו.

ראב"ע ז' מ"ב: תרצה לנקר העיניים שלא תראינה, כי זה שיטות-לגן
נראה הוא לעיניים; ודרך משל לומר: "סגורות הן עיניים שלובין, על כן לא
יראה". - על כן לא נעלת. ויש אומרים: תרצה להחשיך העיניים שלא
תראיינה, ככלומר אחים עיניים אתה עשו לא-נעלה.
ואמר "האנשים הינם" על דרך בני אדם-זוסרי דעת שלא ירצו לדבר על נפשם
בגנאי.

חתפכוון בעיני, שמלת האנשים הינם רמז לזכנים שהיו עם משה שנאמר (כ"ה)
וילכ-אחריו זקני ישראל".

xi) הסבר מהו ההבדל בין בני פרושי ראב"ע לנקרו העיניים ואיזה נראת

לך פשת?

2) מה בינו לבין רש"י בפירוש "האנשים הינם" ואיזה נראת לך פשת?

שאלות וגם תשובה בא לשאלה לנחמה ליכובי, קריית משה ירושלים.